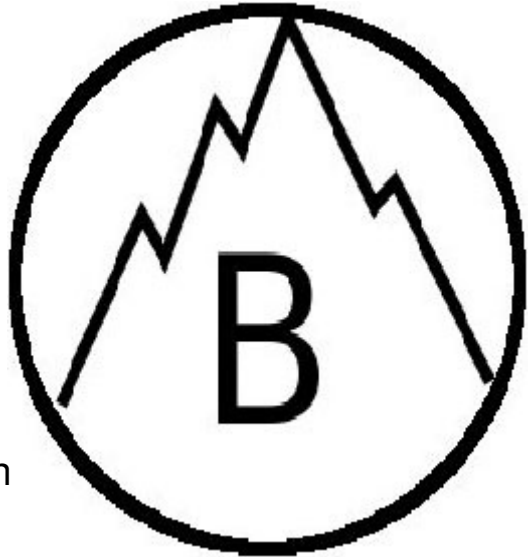

Base

Camp

alt.2008 m

eli Lokkien ja Kotkien
yhteinen talvileiri
23.-27.2.

Kuvat: Johanna Mäenalusta

LAUANTAI 23.2.

Joukko innokkaita, talviasuisia Lokkeja ja Kotkia kokoontui hiihtoloman alkaessa Pamaukselle lauantaiamuna. Lumitilanteen ollessa varsin vähäinen sovittiin heti alkuunsa, että sukset jätetään pois matkasta. Kaikki saivat siis rinkaansa monojen verran tilaa ja vähemmän kannettavaa.

Puoli kymmeneltä, kun kaikki varusteet oli tiiviisti pakattu bussin tavaratilaan, kurvattiin pois Pamauksen pihasta ja vanhemmat jäivät vilkuttelemaan.

Enemmän tai vähemmän meluisen reilu puolen tunnin bussimatkan jälkeen saavuttiin Lähteenmäen kämpälle. Porukka vyöryi ulos bussista ja kun rinkat oli saatu ulos, raahattiin kaikki yhteisetkin kamat pihassa liukastellen kämpälle ja bussi pääsi lähtemään.

Tulopäivä oli paljolti kamojen kantamista vartioihin jaon lomassa. Kun vartiot oli jaettu, kannettiin rinkat telttapaikoille ja teltojen pystytys sai alkaa. Välissä käytiin lounastamassa ja nimetkin vartioille syntyi: Ural, Huippu, Kilimanjaro ja Özi.

Maittavan ruoan jälkeen jatkettiin rakentelua, ja kun teltat alkoi olla pystyssä, oli Leenan, Jossun ja Martin kipinäkoulutuksen vuoro. Kaikki oppivat, että kamiinaa ei saisi päästää sammumaan! Päivällinen oli herkkua ja kun se oli hotkaistu, oli Henrin mahtavan kuvashown aika. Ihailua ja huokailua aiheuttaneet kuvat Kiinan jylhistä vuoristomaisemista jäivät varmasti kaikkien mieleen.

Enää iltapala, iltaohjelmat (johdattajien loistavassa showssa nähtiin Kimi, Frederik ja Muumimamma & inuiitteja), kipinävuorojen jako, ja kaikki pääsivät onnellisesti nukkumaan.

SUNNUNTAI 24.2.

Lämpimästi teltoissa nukutun yön jälkeen (sudenpennut nukkuvat kämpässä) oli aamupala (puuroa, tottakai) ja sen jälkeen Kisa6. Muutamat johtajat testasivat sillä välin Leksan tehtäviä ja kaikki kolme Nurmiloa onnistuivat telomaan itsensä ja vanhimmalle tuli jopa lähtö terveyskeskukseen.

Sitten vartioiden piti etsiä kartanpalaset ja muodostaa niistä vartion oma base camp -kartta, ja lähteä sitten kiertämään rasteja. Rasteilla piti keittää jäätyneelle ihmiselle lämmittelyvettä ja kerätä matkalle pudonneita kirveitä. Loppuhuipenukseksi valloitettiin ”vuori” (joka nimettiin Chili Mäniksi) Martin ja Ismon loistavan ramboradan kautta, jossa päästiin ylittämään Nepalilaisia siltoja.

Illalla kodassa oli iltaohjelma sekä iltapala, jonka jälkeen päästiin nukkumaan.

MAANANTAI 25.2.

Aamupalan jälkeen menttiin hengenriistoa plussapalloja ja bonuspisteitä keräillen. Siwan asiakkaat keräsivät bonuspisteitä ja K-marketin asiakkaat plussapalloja. Pääpipin omaava Nurkka pääsi peliin mukaan miinusviirukseksi.

Loppujen lopuksi superplussapallon napannut joukkue voitti ja tasaväkinen peli päättyi.

Sitten pidettiin kadonneiden etsintäkoulutus. Koulutuksessa päästiin kokeilemaan kadonneiden etsintää käytännössä ja haravoitiin tyylikkäissä ”suorissa” riveissä metsää ja etsittiin ”kadonnutta”, ja pian Hellu löytyikin keskeltä metsää. Päivällinen oli taas maukas ja täyttävä (kokeille kiitosta!) ja sen jälkeen oli peli-ilta ja sauna, lättujen paistoa kodassa sekä lihiksiä kämpässä ja yhdentoista aikoihin nukkumaan.

Jossu kiipeilee nepalilaisella sillalla matkalla huipulle.

TIISTAI 26.2.

Herätys oli 7.00 ja siis aivan liian aikaisin. Aamupalan jälkeen tuli lähtö päivänmittaiseen PT:seen. Siellä tehtiin kebabia, suunnistettiin, kuunneltiin valituksia maanomistajilta, hakattiin jäähän apinoita ja muuta kivaa.

Illalla päästiin kaikkien odottamaan saunaan ja sen jälkeen olikin ihanan fresh-olo! Pelailtiin lautapelejä, mm. Aliasta ja viimein viimeisen illan disco Svengaava vuoristoapina aukesi ja alkumaljan jälkeen päästiin tunnelmaan. Illan aikana kuultiin loistavia karaoke-esityksiä, taivuttiin limbokisan tahtiin, vähennettiin vaatetta ja ennen kaikkea bailattiin.

Martti oli näiden after ski -partyjen DJ with Ismo ja ottivat vastaan biisitoiveita, jotka sitten toteutuivat tai eivät, riippuen Martin läppärin musavalikoimasta. Hauskaa oli! Vähitellen valuttiin nukkumaan My Heart Will Go Onin jälkeen ja partyt oli ohi.

KESKIVIikko 27.2.

Herätys oli normaalia aikaisemmin, eli 7.30. Aamu oli omien kamojen havainnollistamista ja pakkaailua ja aamupalan jälkeen purettiin viimeisimmätkin teltat. Leena jakoi kaikille vartioille nakit, ja kun ne oli tehty ja rinkat lähtövalmiina, mentiin tavaroiden etsintäkisa, jossa Hellusta sai isoimmat poinzit! Voittajaa ei koskaan kuitenkaan julistettu, tai ainakaan se ei selvinnyt minulle. Puolen päivän aikaan jaettiin palkinnot PT:stä sunnusta ja sitten tuli bussi. Vip-bussi oli harvinaista nannaa ja matka olikin suht hiljainen väsymyksen painaessa päälle.

Leiriltä jäi elämään monta legendaa elämäämme, kuten YMCA ja Himalajan rinteellä -versio kaikkien hyvin tuntemasta Kuusankosken partahalla -laululeikistä!

Kiitos, oli loisto leiri!

Loviisa

